

Mfv. I. 10. 837/2010/4. szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dóra Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Molnár Erika ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 2.M.51/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.21.509/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.21.509/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek

- tizenöt nap alatt - 16.000 (tizenhatezer) forint és 4.000 (négyezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, míg az államnak - felhívásra - 107.600 (egyszázhetezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperesnek 2007. január 1-jétől oktatásszervező munkakörben fennálló határozatlan idejű munkaviszonyát 2008. szeptember 29-én 2009. január 29-ére rendes felmondással megszüntette a munkáltató működésével összefüggő okra alapítottnan. A felmondás indokolása szerint a felperes a képzési tervben előírt tanfolyami létszámot, bevételi összeget nem teljesítette. A beindított tanfolyamok ellenértékét az F. nem egyenlítette ki, ezért az alperesnek hitelt kellett felvennie. A tanfolyamok befejezését követően a munkáltató az irodát bezárja. A Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.51/2009/11. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, így az az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az alperest felmentési időre járó átlagkereset, szabadságmegváltás kamatokkal növelt összegű, valamint elmaradt munkabér és 3 havi átlagkeresetnek megfelelő kárátalány megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes további elmaradt munkabér és kárátalány megfizetésére irányuló keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a N.M.SZ.M.-ban 2009. március 19-étől több alkalommal tanfolyamok megindítását reklámozta.

2009. január 5-étől kezdődően az alperes K.R.-t határozatlan időtartamra a felperes munkakörére alkalmazta, amely munkaviszony időtartamát a felek a per során később határozott idejűvé változtatták. Az alperes az oktatások megtartásához szükséges teremhelyiségek bérleti szerződéseit 2009. június 30-áig szólóan kötötte meg 2009. január 5-én. Az s. kirendeltséget 2009. június 30-ával bezárta. A levont jogkövetkeztetés szerint az a körülmény, hogy az alperes a felperes felmondását követően nem néhány hónapos, hanem egy év kifutású tanfolyamokat hirdetett meg, azt mutatja, hogy az s. irodát a folyamatban lévő tanfolyamok kifutása után sem

kívánta bezárni. Ezt támasztja alá az is, hogy 2009. január 5-étől kezdődően a felperes munkakörére új munkavállalót vett fel, határozatlan időtartamra. Ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmondási indok részben nem volt valós, másrészt pedig nem volt okszerű. Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.21.509/2009/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy az alperes fizetési kötelezettségét leszállította, miután a kárátalány mértékét két havi átlagkeresetnek megfelelő összegre mérsékelte, továbbá mentesítette az alperest a szabadságmegváltás megfizetése alól. Kötelezte az alperest az elsőfokú ítélet meghozatalától a jogerős ítélet meghozataláig terjedő időszakra is az elmaradt munkabér megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A másodfokú ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen helyesen jutott arra a megállapítására, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetése jogellenesen történt. E körben az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva hagyta helyben. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Hivatkozása szerint a perben okiratokkal bizonyította azokat a tényeket, amelyekkel a felmondást indokolta. Alaptalan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a hosszú távú tanfolyamok meghirdetésével a felmondás indokolása részben nem valós. Nem értékelte ugyanis az elsőfokú bíróság, hogy az iroda bezárása megtörtént. A tanfolyamok szervezését az iroda bezárását követően is lehetett volna folytatni, miután az oktatásszervezők az ország egész területén végezhetik a munkájukat. Abban az esetben is, ha a hirdetések valóban azt bizonyítanák, hogy az alperes az irodát nem kívánta bezárni, a felmondásban közölt többi indok valós, és megalapozza a rendes felmondást. Vitatta, hogy a felmondás nem volt okszerű. Megalapozatlan és iratellenes, hogy K.R.-t a felperes munkakörében alkalmazta, mert ő nemcsak oktatásszervezői, hanem oktatási feladatokat is ellátott. A tevékenysége nem csak az s. iroda működtetésére terjedt ki, miután oktatásszervezőként az ország több részén kifejtette a tevékenységét, a munkaszerződésben foglalt munkahely is ekként van megjelölve. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult. Álláspontja szerint az előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján - konkrét jogszabálysértés megjelölése hiányában - a jogerős ítélet érdemi felülbírálata nem végezhető el. Hivatkozása szerint nemcsak az iroda bezárására, hanem a képzési tervre, a fizetős tanfolyamokra vonatkozó felmondási indok sem valós. A tantermekre kötött bérleti szerződés nem azonos az s. iroda helyiségeire kötött bérleti szerződéssel, mivel ez a szerződés határozatlan időre szól. Az F. fizetési késedelme pedig nem a felperes nem megfelelő munkavégzéséből adódott. A felperes és K.R. a

munkaszerződések alapján azonos munkakört töltött be, és azonos volt a munkavégzési hely megjelölése is. Mindezekre tekintettel az alperes nem kívánta az s. irodát bezárni a felmondás közlésekor, sőt kifejezetten folytatni kívánta az oktatási tevékenységet annak ellenére, hogy hitelt kellett felvennie. Mindebből következően a rendes felmondás indokolása nem felelt meg az Mt. 89. § (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Álláspontja szerint az alperes a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok okszerű mérlegelését megalapozatlanul támadta. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 3. § (2) bekezdés alapján a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. Így függetlenül attól, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabály megjelölése nélkül támadta a jogerős ítéletet, az tartalmában a bizonyítékok mérlegelését, az így megállapított tényállást és az abból levont jogkövetkeztetést sérelmezte, vagyis a Pp. 206. § (1) bekezdése, és a 221. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozott. A felülvizsgálati kérelem tehát érdemben elbírálható volt. A hivatkozottak azonban jogszabálysértés megállapítására nem voltak alkalmasak [Pp. 275. § (1) bekezdés, BH.2001.197., BH.2002.29.].

Az alperes a rendes felmondást összefoglalóan a működésében rejlő okra alapította, amelyet gazdasági nehézségekben jelölt meg. Ennek részletezéseként hivatkozott a tanfolyamindítási, fizetési nehézségekre, a kényszerű hitelfelvételre. Mindezek a felmondás indokolása szerint akként hatottak ki a felperes munkakörére, hogy az alperes a tanfolyamok befejezését követően a felperes munkavégzési helyeként szolgáló s. irodát bezárja. A következetes bírói gyakorlat szerint a felmondás okának a felmondás közlésekor kell fennállnia. Az eljáró bíróságok a felperes munkakörére az s. irodában a felmondási idő alatt történő új munkavállaló határozatlan időre történő alkalmazásából, a megjelentetett hirdetésekben a logika szabályainak megfelelően következtettek arra, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, miszerint a felmondás közlésekor az abban közölt okok alapján a felperes munkájára az alperesnél nem volt szükség. A 2009. január 5-étől alkalmazott K.R. új munkavállalónak minősült, mivel korábban az oktatási tevékenységet megbízási szerződéssel látta el az alperesnél (alperesi törvényes képviselő, jegyzőkönyv 6. oldalán tett nyilatkozata), továbbá az alkalmazására a felperes munkaszerződésével egyező munkavégzési hely megjelölésével került sor. Arra, hogy a oktatásszervezői tevékenysége nemcsak az s. iroda működtetésére terjedt ki, az alperes a megelőző eljárás során nem hivatkozott, ezért erre, mint új körülményre a felülvizsgálati eljárásban már nem kerülhetett sor (BH.2002.447., BH.2002.83.). A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a

pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésén, és 15. §-án alapul.

Budapest, 2011. február 2.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő